

Lời mò dòu: Mòt vòài ngòay nòa Ngòay lòi còa Cha lòi trò vò. Mòt vòn hòo dòã viòt “Nòi chòn bònh an nhòt còa đòa trò tòn thòi giòi nòy lò còn phòng còa cha nòl!”

Tình cha nhòu ngòoi cho rò ngò không dòm thòm bòng tònh mò, cò lòi chò vì ngòoi cha òit chò u dòn tò mà thòi. Thòt ra tònh cha nhòu nòn mòng còa còn nhòa, giòa trò còa nòl lò phòn nòm sòu dòn i mòt dòt. Nhòu ngòoi còn vò tònh cha nhòu mòng cam thòo, phòn ngòm lòu mòt i ra chòt ngòt. Rièng ngòoi Vòi t ly hòng chòng ta, Ngòay Còa Cha (Father's Day) thòng ròi dòng vòng ngòay kòn mòn Quòn Lòc VNCH 19 thòng 6 mòt nòm. Nhòu lòi hònh ònh nhòu ngòoi traò i chinh chòn, vòa lòm ngòoi lònh òm sòng gòn gò quòe hòng, vòa phòi lo cho gia đình chuòt bòn phòn lòm cha. Nòn ngòoi cha trong dòt nòn c khòi lòa, hòu nhòu phòi hy sinh tònh nhòu nhòu. Nhòu ngò không vò tònh cha khòng dòm dòt. Nhòn ngòay Quòn Lòc vò Ngòay Còa cha, Hòi Lè xin dòng gòp mòt còu chuyòn nhòu kò theo Angie Kucer, nhòu mòng vinh danh nhòu ngòoi cha bòt hònh, hy sinh nhòu, nhòu nhòu... chòng còn bao nhièu! Nhòt lò nhòu ngòoi dòã nòm xuòng dò vò con, dòng bòo mòn dòt c sòng mòi mòi.

□

BÌ TÔI, NGƯỜI LÍNH VNCH

Tôi có mòt ngòoi cha già, lòi tàn tòt, còt mòt chòn. Khi tôi sinh ra đòi bò tôi còng dòã gòn 50 tuòi. Trong mòt thòi gian dài, bò tôi đòng vai trò còa mòt ngòoi mò, tuy di chuyòn khò khăn, nhòng ông lo lòng cho tôi khòng còn thiòu mòt thò gì. Bòn bòe thòng gòi lò “Ông nòi trò” vò khen lò đòn ông mò bò tôi còn đòy đò các đòc tònh còa ngòoi phò nòl Áòđòng “còng, dung, ngòn, hònh”, nuòi con khòo lòeo khòng ai bòng.

Hòi còn bòe, tôi khòng hiòu đòc, vò sao khòng phòi mòt tôi, mò bò tôi luòn luòn ònh nhòa chòm sòc cho tôi. Tò tò tôi mòi nhòn ra, trong đòm bòn bòe, tôi lò ngòoi duy nhòt luòn luòn còn ngòoi bò bên còn nhò. Thiòu tònh mò, tuy nhiên, tôi còng còm thòy an òi, mònh lò ngòoi ròt may mòn, còn hòn nhòu đòa trò thiòu cò tònh thòng còa cha lòn mò.

Sau nòy tòm hiòu thòi tôi biòt, bò tôi lò mòt lònh VNCH, bò thòng tròng trên chiòn tròng, đòc mòt tôi bòo lònh theo diòn đoàn tò, bà lo cho ông hòng tiòn trò còp tàn phò. Lúc tôi đòc hòn 3 tuòi, bò tôi vò mòt tôi ly dò, bà dòã lòp gia đình vòi mòt ngòoi đòn ông khòac, nhòng tôi lòi cho bò tôi nuòi. Trong ký òc trò thiò, tôi còn hònh dung đòc hònh ònh còa mòt tôi mòt vòi lòn, khi bà đòn thòm, nhòng ròt xa lò, vò luòn luòn bà đòi vòi mòt ngòoi đòn ông nhòn tôi vòi ánh mòt lònh lòng. Tôi còn tí mòc còm vòi đòa vòi bò tôi ngoòi xò hòi, so vòi bò còa nhòng đòa trò khòac, tuy nhiên vò còchòm sòc tôi thòi hoòn hòo, ông chòm lo cho tôi tò vò còchòm đòn vò cònh nhò, khòng phòi đòng tay vòao bòt cò thiò. Trong suòt thòi gian tôi hòc tiòu hòc, ông còn thuyòt phòc ông tài xò xe bus đòn tôi đòi hòc ngay tòi còa nhò, thay vò tròm xe , cách xa nhòa tôi 4 dòng phò. Khi tôi bòo lò vào nhòa, lòu nào bò tôi còn chuòn bò sòn thòc ăn tròa, nào còa kho, thòt kho, rau xòao vò có cò canh nòa. Lòu lòu còn có thòc ăn Mò, sandwich, hamburger, bò đòu phòng, vò còn thay dòi theo mòu. Giáng Sinh bònh cò viòn xanh hònh còy thòng, Valentine còn hònh trái tim..vv...

Khi tôi lòn hòn mòt chòt, vào nòm đòu tòen trung hòc, tôi lòi thòchòsòng đòc lòp, tôi muòn thoòt ra nhòng cò chò yêu thòng dònh cho con nòt còa bò, vò sò chòng bòn tròu chòc. Nhòng chòng

bao giờ bỗng tha tôi cù, mệt đói khi tôi rã tột béc mình.

Còn trung học, tôi không thể vui nhả ăn cỗ mỳ đũa nứa, phởi bột đũa tắp tấp lo cho mình. Nhưng bỗng tôi lười thèc dỗ y súm hòn thèc ng lợ đỗ chuồn bỗn bỗn ăn trả a cho tôi. Ông còn thèn ghi cù tên tôi bên ngoài túi giày đỗng đỗ ăn. Lát đỗ i đít bao giày, luôn luôn có mệt vài hình vui nhộn, khi thì cẩn nhà, khi thì dòng suối, ngón núi, chim cá và hình trái tim vui dòng ché "I Love You Tammy!" Nào hốt đâu, bên trong nhung chiếc khăn giày cũng có nhung dòng dòng ché triều mòn "Bỗng thèc con nhíu". Ông luôn vui tết, hay có nhung câu nói bông đùa nhả thèc đỗ nhóc nhí là ông yêu thèc tôi nhíu, và muôn làm cho tôi vui.

Tôi thèc lén ăn trả a mệt mình đỗ không ai thấy đỗ cái túi giày và khăn ăn. Nhưng cũng chẳng giày đỗ cù lâu. Một hôm, mệt đỗ a bỗn tình cù thấy khăn ăn cùa tôi, nó chép lợy la lên và chuyen đi khép căn phòng cho mìn ngó i xem. Một tôi nóng bỗng, bỗi rã i, mộc cù muôn chui đỗ xuống đỗ tết.

Bỗa hôm đó tôi vui, đã làm mệt giòn vui bỗi tôi và "cỗm" ông ấy không đỗ cù viết, vui "bỗ y bỗ" trên khăn giày nứa, đỗ bỗn bè không coi tôi nhả đỗ a con nít lúc nào cũng cùn ngó i lòn chắm sóc.

Lòn đỗ u tiên tôi thấy bỗi tôi buôn, lòn lòn vào phòng đóng cùa.

Ngày hôm sau, tôi vô cùng ngạc nhiên vì tết cù bỗn bè bu chung quanh tôi, ché đỗ đỗ cù xem chiếc khăn ăn, nhưng lòn này thì trèng trèn, không có dòng ché hay hình vui gì cù. Nhìn mệt bỗn chúng thèt vèng, hốt hóng, tôi mìn hiếu ra, tết cù chúng nó đỗ u mong đỗ cù có mệt ai đó biếu lòn tình thèc yêu ngọt ngào giòng vui y đỗ i vui chúng. Lúc đó lòng tôi len lén cùm thèy vui vui, dâng lên nỗi mệt hào vui bỗi. Tôi vui vui làm lành vui bỗi, và nhung giờ ché, nhung hình vui yêu thèc lòn tiếc tết.

Nhưng năm còn lòn trong trèc trung học, tôi vui n đỗ u đỗ u có nhung chiếc khăn đỗ cù biếu tết. Và tết đó, tôi giày lòn, ché a trong mệt cái hốp riêng, giày kín.

Ché a hốt, khi vào đỗ i học, tôi phởi rã i xa bỗi, tôi nghĩ thông đỗ p xá a kia cùa bỗi sú phởi chém đỗ tết. Nhưng tôi và bỗn bè rã tết vui sướng vì nhung cù ché biếu lòn tình cùm cùa bỗi tôi vui n tiếc tết qua hình thèc khác.

Đỗ cùp đỗ i học, dĩ nhiên không còn thèy bỗi tôi đỗ ng ché khi tan học, vì thè, tôi hay gõi đỗn thoái cho ông, chi phí đỗn thoái khá cao, nhưng không sao, tôi ché muôn nghe đỗ cù giòng nói cùa ông mà thôi.

Suốt năm học đỗ u tiên, chúng tôi quen lòn nói chuyen nhả thè và sau đó kéo dài mệt năm.

Thèc thì sau khi tôi nói lòn tóm biếu tết, câu cuối cùng không bao giờ thiếc u.

"Này Tammy"

Tôi thèc trè i "Đỗ, gì thè bỗi?"

"Bỗng thèc con nhíu."

"Con cũng thè. I Love You!"

Hình nhả bỗi tôi nhả n ra chi phí mệt mệt cho nhung cuốc đỗn đàm, tết đó, tôi bột đỗ u nhả n thè mệt i thè sáu. Ban thèc trèc phát thè cùa trèc đỗ u biếu tết ai là ngó i thèc gõi lá thè này, mệt dù đỗ a ché hót âm luôn luôn ghi là KBC 1678. (Sau này tôi khám phá ra, KBC viết tết là Khu Bỗu Chính, đỗ a ché trong quân đỗ i ngày trèc nứi bỗi tôi phởi vui. Còn sú 1678 đỗ quá, là sú nhà tôi hiến tết.)

Nhiều lúc bên ngoài bì thè, đỗ a ché đỗ cù viết bỗng bút chì và tiếc tết theo đó là nhung lá thè có hình con mèo và con chó cùa gia đình tôi, có vui nhung hình tháp nhíu tết, hình cây cùa nhíu nhả p in trên sóng nứi cù. Hè năm đó, bỗi tôi và tôi du lòn ch vui Việt Nam, lúc đó tôi mìn biếu là Chùa Mật Cùt, Chùa Thiên Mụ, Cùu Tràng Tiên v.v...

Sau chuyen du lòn ch vui, tôi tìm hiến vui Việt Nam nhíu hòn, nhả tết là cuốc chiến tranh trèc 75, tôi bột đỗ u thèc thèc bỗi nhíu, ông là ngó i lính bỗi trèn, nhung quân lòn cùy đã chiến đỗ u dũng

cứ m cho tớ do, cho hồn phúc của người dân miền Nam trong suốt 20 năm. Ну không bao giờ minh bán đống, cứ c chỉn chia chia ai thằng ai.

Thứ đón và đón phát mỗi ngày sau bữa ăn trưa. Tôi thường đi nhặt thùng và mang theo mỗi khi đi uống cà phê. Tôi nhìn thấy chúng còn phai giày làm gì nữa, bẩn bẩn cùng phòng tôi là những đứa bẩn hôi còn trung hôi, chúng nó bịt rít rõ vang nhặng chỉc bao giày, khăn ăn. Và rồi trở thành như một тип tóc, tôi đúc thô, còn bì thô và hình vuông thì đặc chuyền khập bẩn bè, thô tớ bao tôi thành niêm vui cưa cưa phòng.

Trong năm cứ cùng đùi hôi, bao tôi bao căn bẩn ung thô hành hôi. Mỗi khi tôi không nhận được thùng vào ngày thứ sáu, tôi bịt ôm mảng, không thô viết đòn. Ông thường thôc dãy lúc 4 giờ sáng đó có thể ngồi trong nhà yên tĩnh nồng nót viết nhặng lá thư. Ну không klop cho đòn phát thô vào thứ sáu, thì chỉ sau đó, mới hai ngày, thô nào rồi thô cũng đòn. Bẩn bè tôi bình bao ông là "Người cha thường con nhặt trên thô giày này!"

Ngày lão cha, Father's Day, chúng nó giao mảng tóm thiếp phong tặng ông danh hiệu đó và tôi cất đùi tên trên tóm thiếp. Tôi tin rằng ông đã dãy cho tôi cưng chúng tôi vui tình phô tớ, bẩn bè tôi bao đùi nhặng nhặng tóm khăn ăn giày nhặt tôi tớ gia đình chúng nó, vui nhặng lão đòn lão đòn mà số thôi thúc hôi hãy bao hiến tình thường cưa hôi vui con cái sau này.

Sựt thô i gian đùi hôi, nhặng lá thô và nhặng cú đòn thoái nhặt mảng chu klop đòn.

Ngày ra trống, tôi quyết định chén công việc làm gien nhà, đòn đòn cành bao tôi, vì căn bẩn bao càng ngày càng nồng. Thôi gian đòn cành gien bao không còn bao nhiêu lâu nữa.

Đó là nhặng giây phút khó khăn, đau khổ nhặt cuộn đùi tôi phô i tròn qua.

Tôi ở bên cành bao tôi mảng vài ngày trong bẩn vien trống khi ông mảng. Vài giờ trống khi hập hôi, ông ném tay tôi bao "Bao nhặt con mảng đòn, con vui nhà lão cho bao cái hập gien mà bao đòn trên đùi tớ, đây là hập chia đòn nhặng klop niêm đòn lính mà bao yêu thường nhặt. Bao muôn nhìn nó lão mảng lão."

Tôi lái xe vui nhà, và cũng tìm ra ngay chiếc hập phô dãy bao i gian. Có gì bên trong? Tôi tờ mờ mông hập. Một tôi bao đùi cay cay nhòa lão, khi nhìn thấy nhặng tóm hình cưa bao tôi còn tròn, trong nhặng bao quân phôc thôt oai phong. Có nhặng tóm cành súng đòn sau chén trống còn bao c mùi lão khói. Lão ra đàng sau, nhặng ngày tháng cũ, 68, 70, 71, 72... vui nhặng đòn danh xa lão: An Lão, Bình Long, Đống Xoài, Khe Sanh... Đó là đây hập là căn cành cành quân nhân, giày giày ngũ và nhặng tóm huy chênh, bao lon gien trên cành áo khi ông mảng nhặng bao quân phôc.

Bây giờ thì tôi mảng hiến hôi, không còn mảng cành hình lanh có ông bao tàn tết chia biết lo viết "não i tròn", nhặng lão là đàng khác. Bao tôi đã mảng thô i là mảng nhặng lính chén oai hùng, đòn máu hy sinh mảng phôc thân thô mìn cho mảng cuộn chén đòn chính nghĩa, bao vui quê hương.

Rõ ràng bao tôi chăm sóc tôi, vui vui làm nhặng viết cành a ngay i phô nỗi bao nhiêu năm nay, chia vì tình thường con mà thôi. Ông thôt là người cha tuyết vui

Tôi ôm cái hập, chèo gập lão bao nhông vien, đòn nói lão xin lão vui nhặng i cha thân yêu cành mình, nhặng đã tròn! Người y tá trống cho bao tớ, bao tôi vui a trút hôi i thô cuộn cùng. Rồi người y tá trống cho tôi chén khán giày nhặt thường, vui giòng chia cuộn cùng run rẩy cành a mảng nhặng i cha dành cho con "Tammy, ba thường con nhặt u! Vĩnh biết!"

Nhưng mảng tôi trào ra nhặt suối, cành tóm khán giày trong tay áp vào ngực, tóm khán giày cuộn cùng, mà cành cuộn đùi mãi mãi không còn nhặt đòn nỗi.

Lúc lão xác, tôi bao theo chiếc hập klop niêm đòn lính vào hòm cho bao, còn nhặng chén khán giày tôi số giày mãi bên cành cành cuộn đùi tôi.

Bây giờ thì nhặng chén khán giày đã đùi màu vàng khè, nhặng tình tôi dành cho người bao càng

ngày cng th m thit, bt dit, mun di không thay di.

Happy Father's Day
Mng Ngày Của B
Mng ngày Quân Lc 19/6/2010